

[Duborg.]

Saa kunde man ogsaa vende Forholdet om og sige: saa maa det vel efter Lovforslaget, som det er forelagt, være saaledes, at det er den højtærede Minister, der dikterer Landbrugsraadet. Det er i intet af Tilfældene rigtigt.

Om man lægger Initiativet i Landbrugsministeriet, eller man lægger det i Landbrugsraadet, er en rent praktisk Foranstaltning, som bør afgøres ud fra rent praktiske Hensyn; og dér er det altsaa vor Opfattelse, at det er det praktisk mest forstandige, at man lægger Administrationen og Initiativet i Organisationerne og lægger, om jeg saa maa sige, Tilsynsretten, den overordnede Tilsyns- og Godkendelsesret, hos Landbrugsministeriet.

Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting at stemme for det af Venstre stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig, at det er mærkeligt, at den højtærede Landbrugsminister ikke kan tiltræde det, da det netop efter min Mening gør hele Sagen simplere og lettere for Landbrugsministeriet.

Med Hensyn til det af konservative Medlemmer stillede Ændringsforslag ønsker jeg kun at udtale, at det vedrører Spørgsmaal, som ligger ret langt udenfor det, der er Formaålet med dette Lovforslag, og jeg vil derfor foreslaa, at man undlader at stemme om dette Ændringsforslag.

Ulrich: Jeg har paa mit Partis Vegne tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, et Ændringsforslag, gaaende ud paa at ændre Lovens Tekst, idet vi fra vor Side har den Opfattelse, at naar man fra Regeringens Side har fremsat et Forslag, hvorom alle Landbrugets forskellige Organisationer er bunduenige, saa maa Rigsdagen være ganske overordentlig varsom med at tage dette Lovforslag, som udelukkende er knyttet til en Indstilling fra Slagteriorganisationerne, som ikke er noget Udtryk for rene Landbrugsorganisationer.

Vi fra mit Partis Side har den Opfattelse, at det netop under Behandlingen af en Sag som denne, hvor man vil foretage et saa dybt Indgreb i de enkelte Landbrugers Ret til at producere paa Omraader, hvor de hidtil har haft fuld Frihed, gælder om, at man gør dette paa en saadan Maade, at man ikke gaar disse enkelte Landmænds Ret for nær, og man kan da efter min Mening kun gøre det, naar man giver alle disse Mennesker en Fordel af en saadan Rationering.

Den Fordel, vi ønsker at give dem, er at give dem noget mere for deres Varer, og der er intet andet, Landmændene i Dag trænger til, end af faa mere for deres Produkter. En Ordning, truffen paa Basis af dette at give dem mere for deres Produkter, forliger dem med Tanken om, at man gør et Indgreb i den Ret, de hidtil har haft til fri Produktion, hvorimod det, man fra Regeringsmagtens Side gør her i Øjeblikket, er, at man ved et Magtbud vil regulere Produktionen uden at give dem noget derfor, tværtimod, man forlang r noget af dem, man forlanger, at de skal betale for at faa denne Regulering foretaget. Dette turde være et ganske overordentlig urimeligt Krav.

Vi maa derfor mene i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Duborg, der talte fra Partiet Venstres Side, at det Forslag, som vi her har stillet, aldeles ikke ligger udenfor den foreliggende Sag; men tværtimod er i ganske nøje Kontakt med den foreliggende Sag. Det ærede Medlem udtalte, at Venstre vilde undlade at stemme for det af de Konservative stillede Forslag, og det er der jo ikke noget at sige til. Jeg har ikke tænkt mig Muligheden af, at det ærede Medlem kunde mande sig op til at stemme for det. Skønt han maaske i Virkeligheden gerne vilde, saa tør han paa nærværende Tidspunkt ikke; men jeg haaber, der kommer en Dag, hvor ikke alene det ærede Medlem, men ogsaa hele hans Parti vil være med til at stemme for saadanne Foranstaltningers Iværksættelse og derved være medvirkende til, at hele Grundlaget for Landbrugets fremtidige Eksistens bliver lagt til Rette.

Jeg udtaler ogsaa Haabet om, at Regeringspartierne maa komme til Erkendelse af, at den Vej, vi her har anvist, er en Vej, som man ikke bør lade være upaaagtet; og kunde det resultere i, at man paa et senere Tidspunkt, under Behandlingen af et andet Lovforslag, under Behandlingen af selve de store Kriseforanstaltninger, der skal træffes, kom ind paa disse Tanker, saa har det jo sikkert gjort sin Gavn, at disse Tanker er blevet fremsat ved dette Lovforslags Behandling, og saa vil der jo i hvert Tilfælde være gjort nogen Gavn derved.

Naar vi fra vort Partis Side maa modsætte os Lovforslaget i den Skikkelse, hvori Flertalspartierne indstiller det, er det af den Grund, som jeg nævnte i Begyndelsen af mit lille Foredrag, nemlig at Landboorganisationerne er bunduenige om det, hvilket jo fremgaar klart og tydeligt af Bilagene til Betænkningen. Det fremgaar deraf, at De samvirkende danske Andels-